

ύφοροτέον· ἔπαινος γὰρ οὐχ ἡττον ἐν καιρῷ ψόγου φιλίᾳ προσήκει, μᾶλλον δὲ τὸ μὲν δύσκολον ὅλως καὶ μεμψίμοιδον ἄφελον καὶ ἀνομίλητον, τῆς δ' ἀφθόνως καὶ προθύμως τὸν ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἀποδιδούσης ἔπαινον εὔνοίας καὶ τὸ νουθετοῦν αὗθις καὶ παρρησιαζόμενον ἐλαφρῶς καὶ ἀλύπως ὑπομένουσι, πιστεύοντες καὶ ἀγαπῶντες ὡς ἀναγκαῖως ψέγοντα τὸν ἡδέως ἔπαινοῦντα.

3. 'Χαλεπὸν οὖν' φαίη τις ἂν 'ἔστι διακρίναι τὸν κόλακα καὶ τὸν φίλον, εἰ μήτε ἡδονῇ μήτε ἔπαινῳ διαφέρουσι· καὶ Σ γὰρ ἐν ὑπουργίαις καὶ διακονίαις πολλάκις ἰδεῖν ἔστι τὴν φίλαν ὑπὸ τῆς κολακείας παρατρεχομένην.' τί δ' οὐ μέλλει, φήσομεν, ἂν τὸν ἀληθινὸν κόλακα καὶ μετὰ δεινότητος καὶ τέχνης ἀπτόμενον τοῦ πράγματος διώκωμεν, ἀλλὰ μή, καθάπερ οἱ πολλοί, τοὺς 'αὐτοληκύθους' τούτους λεγομένους καὶ 'τραπεζέας' 15 καὶ 'μετὰ τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ ἀκονομένους' ὥσ τις εἶπε, κόλακας νομίζωμεν, ὃν ἐν μιᾷ λοπάδι καὶ κύλικι μετὰ βωμολογίας καὶ βδελυρίας ἡ ἀνελευθερία γίνεται κατάδηλος; οὐ γὰρ δήπου Μελάνθιον ἔδει τὸν Ἀλεξάνδρον τοῦ Φεραίου παράσιτον ἐξελέγχειν, ὃς τοῖς ἐρωτῶσι πᾶς Ἀλέξανδρος ἐσφάγη 'διὰ τῆς Δ πλευρᾶς' ἔλεγεν 'εἰς τὴν γαστέρα τὴν ἐμήν', οὐδὲ τοὺς ἀμφὶ 21 πλουσίαν τράπεζαν ἐγκυκλουμένους, οὓς 'οὔτε πῦρ οὐ σίδηρος οὐδὲ χαλκὸς εἴργει μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον' (Eupol. fr. 162), οὐδὲ τὰς ἐν Κύπρῳ κολακίδας, ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Συρίαν, κλιμακίδας προσαγορευθείσας, ὅτι ταῖς γυναιξὶ τῶν βασιλέων 25 ἀναβαίνειν ἐπὶ τὰς ἀμάξας δι' αὐτῶν ὑποκατακλινόμεναι παρεῖχον.

4. Τίνα οὖν δεῖ φυλάττεσθαι; τὸν μὴ δοκοῦντα μηδ' ὅμολογοῦντα κολακεύειν, ὃν οὐκ ἔστι λαβεῖν περὶ τούπτανεῖν,